

"AD GENTES" DEKRET O MISIJSKOJ DJELATNOSTI CRKVE (7. prosinca 1965.)

Promicanje redovničkog života

18. Neka se već od razdoblja zasađenja Crkve revno promiče redovnički život, koji misijskom radu donosi ne samo dragocjenu i svakako potrebnu pomoć, nego, po prisnijoj u Crkvi učinjenoj posveti Bogu, jasno očituje i označuje intimnA narav kršćanskog poziva.¹

Redovničke zajednice koje surađuju kod zasađivanja Crkve, posvema prožete mističnim bogatstvima kojima se odlikuje redovnička predaja Crkve, neka nastoje da ta bogatstva pokažu i predaju prema naravi i sposobnosti svakog pojedinog naroda. Neka pažljivo razmotre kako bi se u kršćanski redovnički život mogle preuzeti asketske i kontemplativne predaje, kojih je klice Bog gdjekad usadio u drevne kulture već prije propovijedanja Evanđelja.

Neka se u mladim Crkvama gaje raznovrsni vjerski oblici, da bi pružali različite vidove Kristova poslanja i života Crkve te da bi se mogli posvetiti različitim pastoralnim djelima i dolično pripremiti svoje članove da ih vrše. No neka se biskupi na svojim konferencijama brinu da ne bi, na štetu redovničkog života i apostolata, nastajale mnoge kongregacije koje idu za istom apostolskom svrhom.

Napose valja istaknuti različite pokušaje da se ukorijeni i kontemplativni život. Od tih jedni, zadržavajući bitne elemente monastičke ustanove, nastoje usaditi vrlo bogatu tradiciju svog reda, a drugi se vraćaju na jednostavnije oblike staroga monaštva; svi međutim neka nastoje ostvariti pravo prilagođenje mjesnim prilikama. Budući da kontemplativni život pripada punini prisutnosti Crkve, valja ga uspostaviti posvuda u novim Crkvama.

Misijska dužnost redovničkih ustanova

40. Najveći dio u evangelizaciji svijeta imale su do sada i još imaju kontemplativne i aktivne redovničke zajednice. Sveti Sabor rado priznaje njihove zasluge i zahvaljuje Bogu za tolike žrtve učinjene na slavu Božju i na službu duša. Ujedno ih bodri da neumorno nastave započeti rad, budući da znaju koliko ih krepost ljubavi - koju su po svom zvanju dužni savršeniije gajiti - nagoni i obvezuje na doista katolički duh i rad.²

---

1 LG, 31, 32; AAS 57(1965)38.

2 LG, 44; AAS 57(1965)50.

Kontemplativni redovi svojim molitvama, djelima pokore i patnjama imaju vrlo veliko značenje kod obraćenja duša, jer Bog - ako ga molimo - šalje poslenike u svoju žetvu (usp. *Mt* 9,38), otvara duše nekršćana na slušanje Evanđelja (usp. *Dj* 16,14) i oploduje riječ spasenja u njihovim srcima (usp. *1 Kor* 3,7). Štoviše, te zajednice pozivamo da otvore svoje kuće u misijskim područjima, kako je već nemalo njih učinilo, da živeći ondje prilagođeno izvornim religioznim tradicijama onih naroda daju među nekršćanima svjetlo svjedočanstva Božjeg veličanstva i ljubavi kao i jedinstva u Kristu.

Zajednice aktivnog života, imale one strogo misijsku svrhu ili ne, neka se iskreno pred Bogom pitaju, jesu li kadre svoju djelatnost protegnuti na širenje Božjeg kraljevstva među narodima; mogu li neke svoje službe prepustiti drugima tako da svoje sile ulože za misije; mogu li otpočeti rad u misijama mijenjajući, ako ustreba, svoje konstitucije, no ipak u duhu svog utemeljitelja; sudjeluju li njihovi članovi, prema svojim silama, u misijskoj djelatnosti; je li njihov način života svjedočenje Evanđelja prilagođeno značaju i stanju narodâ.

Budući da po nadahnuću Duha Svetoga u Crkvi danomice rastu svjetovne ustanove, njihov rad, pod vlašću biskupa, može u misijama biti na mnogo načina plodonosan kao znak potpunog predanja za evangelizaciju svijeta.